

Als je Alleen...

Erotisch relatiedrama

Iris Pinson

“Als je alleen...” gaat over de levensloop van een vrouw die afstand neemt van haar afkomst en een succesvolle carrière doorloopt.

Sonja Plattel is een zelfstandige vrouw die van jongs af aan heeft geleerd om voor zichzelf op te komen en haar eigen zaken te regelen. Door haar verschijning trekt ze mannen aan die haar aantrekkelijk vinden. Ze beseft dat ze hen om haar vingers kan winden wanneer het haar uitkomt. Het is hun probleem dat ze verliefd op haar worden en ze consumeert hen, alsof ze van een maaltijd geniet. Ze maakt heel geraffineerd de afweging in hoeverre ze in een relatie investeert. Totdat ze zelf in een relatie wordt geconsumeerd en ontkent dat dit haar grote liefde is. Ze verdringt haar passie door zich in andere relaties te storten waarvan ze diep in haar hart weet dat deze maar beperkt houdbaar zijn. Zonder zich er veel van aan te trekken nestelt ze zich in een wereld die niet de hare is, maar past zich wonderwel aan. Sonja koestert het beeld dat mensen van haar hebben. Hardwerkend, netjes, eerlijk en loyaal. De vraag is in hoeverre ze echt eerlijk en loyaal is? Het is een continue afweging tussen ongeremde kortstondige seks en passie. Of is de kortstondige seks slechts een middel om tot het acceptatieproces van de passie en echte liefde te komen?

Pinson Publisher

Publicatie 2014

Uitgave: April 2023

Schrijver: Iris Pinson

Coverontwerp: Iris Pinson

Foto: Anton Belovodchenko

ISBN: 978-90-821929-0-2

© Iris Pinson

Dit boek bevat geen persoonlijk levensverhaal. Wat is het dan wel? Het is fictie. Het verhaal is volledig in de fantasie van de schrijver ontstaan. Alle namen zijn willekeurig gekozen en iedere herkenning van personen berust op toeval.

Deel I – Is het niet tijd

Hoofdstuk 1

“Hoezo schulden? Ik heb er toch altijd hard voor gewerkt. Wie denk jij wel niet wie je bent om een oordeel over mij te vellen. Je wilt me of je wilt me niet,” zei Sonja koel.

Sonja Plattel had van jongs af aan geleerd om voor zichzelf op te komen en haar eigen zaken te regelen. Met haar lange slanke lichaam, steile blonde haren en grote blauwe ogen trekt ze mannen aan, die ze soepel om haar vingers windt. Maar Sonja maakt geraffineerd de afweging in hoeverre ze in een relatie investeert. Zijn de mannen seksueel aantrekkelijk, hebben ze status en wat brengt het haar. Het is hun probleem dat ze verliefd op haar worden. Het gaat niet om geld, maar om haar.

Kort na haar veertiende verjaardag overleed haar moeder. Sonja voelde zich verantwoordelijk om voor haar vader te zorgen. Hij was een lieve zachte man die weinig eisen stelde. Ze woonden op de eerste etage van een kleine driekamerwoning in de Haagse binnenstad. Het was een bedompte woning die Sonja schoonhield. Eigenlijk was een grote opknapbeurt nodig. Het verfwerk was vergeeld en de vloerbedekking met het bordeauxrode bloemenmotief was in de looprichting kaal gelopen. Het meubilair was gedateerd, zoals het doffe gepolitoerde buffetkastje en de bank met de synthetische olijfgroene bekleding. Als de zon naar binnen scheen, leek het net alsof je door een filter keek.

Op de eetkamertafel stond een oude craquelé bloemenvaas op een Perzisch kleedje. Volgens de verhalen van haar moeder had opa, die als kapitein op de kleinhandelsvaart voer, de vaas en het kleedje op één van zijn vele reizen uit Egypte meegenomen. Over opa werd altijd vol heimwee gesproken. Nostalgie uit vervlogen tijden, die nooit meer terugkwam.

Naast mooie voorwerpen, nam opa altijd doosjes met noga uit Spanje mee, waar de familie naar uitkeek als zijn schip binnenliep. Er werd gretig van de noga geproefd en gelachen. Opa zei niet veel, maar genoot van de drukte. Sonja was te klein geweest om zich dat te herinneren.

Na de crematie van haar moeder had haar vader zich afgezonderd en was het contact met de familie verwaterd. Kort nadat Sonja haar HBO-diploma had behaald, overleed haar vader. Het verlies van haar moeder was hij nooit te boven gekomen.

Na zijn crematie stond Sonja eenzaam en alleen in de woonkamer en keek ze om zich heen. Het was een gedateerd museum vol met herinneringen.

Tijdens het opruimen van het oude buffetkastje bekeek Sonja de persoonlijke spullen van haar vader. Het trouwalbum van haar ouders, waar haar moeder breed lachend, met een dikke buik in een witte trouwjurk naast haar vader stond. Haar vader, een beetje somber kijkend, statisch in zijn nette pak. Hij hield er niet van om opgesmukt te worden. Naast het album lag zijn leesbril waarop de vette vingerafdrukken nog zichtbaar waren. In een doosje dat klemde en moeilijk openging vond Sonja zijn vergulde manchetknopen, die hij alleen bij feestelijkheden droeg. Onder het ingedeukte kartonnetje waren twee kleine zwart-wit foto's verstopt. Ze waren beduimeld en bewust verborgen. Op de ene foto was een pasgeboren baby te zien. Sonja draaide de foto om en zag "1958" in het handschrift van haar vader. Ze legde de foto terug en bekeek de andere. Hier was een klein meisje op een driewieler te zien, die enthousiast naar de fotograaf keek, alsof het vandaag voor het eerst was gelukt om alleen te fietsen. Sonja was getroffen door de gelijkenis. Dit meisje leek op haar. Ze keerde de foto om, maar er stond niets op. Ze vroeg zich af wie de baby uit 1958 was en het meisje op de driewieler.

Sonja was in 1959 geboren en ze wist zeker dat er geen overleden broers of zussen waren, omdat ze een paar maanden na het huwelijk van haar ouders was geboren. Daarna legde ze alle persoonlijke spullen behoedzaam in een doos en borg deze op.

1981

Na het behalen van haar diploma solliciteerde Sonja bij de Bank in Den Haag en werd aangenomen. Ze vond snel haar draai en maakte deel uit van een hecht team van haar eigen leeftijd. Na een korte inwerkperiode werd ze betrokken bij internationale transacties, dat haar aansprak en waar ze veel van leerde.

Toen ze bij de Bank startte, meldde Sonja zich ook aan bij een atletiekvereniging. Ze hield van hardlopen en bij een vereniging kon ze nieuwe mensen ontmoeten en haar conditie op peil houden, want overdag had ze niet veel beweging op kantoor.

Op de eerste avond ontmoette ze Ronald op de atletiekvereniging. Ze herkende hem van gezicht, omdat hij bij haar op het HBO had gezeten. Ronald was een spontane, maar ook knappe verschijning met lichtbruine ogen, blond haar en hij had kleine krulletjes in zijn nek. Hij had sproeten op zijn neus en als hij lachte, verschenen er kuiltjes in zijn wangen. Ronald was een allemansvriend. Hij straalde een gevoel van zorgeloosheid uit, alsof hij leefde zonder dat hij er veel moeite voor hoefde te doen. Het leven kwam naar hem toe. Zijn soepele manier van bewegen was katachtig.

“Hé hallo daar! Ken ik jou niet ergens van?” Hij liep op Sonja af en gaf een ferme handdruk.

“Volgens mij hebben we ooit samen colleges gevolgd? Ik weet alleen niet meer hoe je heet.”

Sonja was aangenaam verrast dat Ronald haar nog herkende.

“Is dit je eerste training?”

“Ja,” zei ze met een innemende glimlach. Waarop Ronald haar nieuwsgierig aankeek.

“Ik ben vanavond je trainer en zal je aan de groep voorstellen. Heb je al eerder hardgelopen?”

“Af en toe een beetje gejojgd, maar niet echt structureel.”

“Er zijn vanavond nog twee beginners, dus we gaan we het netjes opbouwen,” zei Ronald zelfverzekerd.

“Ben je sportdocent van beroep?” vroeg Sonja belangstellend.

“Nee, in het dagelijks leven ben ik logistiek manager en geef atletiektrainingen voor de hobby.”

Na het voorstelrondje op het atletiekveld nam Ronald Sonja en de andere twee nieuwe leden apart om hun conditie te inventariseren. Sonja had snel de juiste vorm te pakken om bij de groep aan te haken en werd een trouwe bezoeker van de atletiektrainingen. Ronald was altijd spraakzaam en na de trainingen hadden ze in de kantine een praatje met elkaar. In het begin haalden ze herinneringen op over de studieperiode en later over werkgerelateerde zaken.

Op het prikbord in de kantine van de atletiekvereniging hing de aankondiging voor het jaarlijkse clubfeest. Het thema was “Disco” en hier hield Sonja wel van. Ze had zich opgegeven en keek naar het clubfeest uit, omdat Ronald ook zou komen.

In de vooravond had Sonja zich voor de spiegel verschillende keren omgekleed. Ze twijfelde en kon geen keuze maken tussen iets frivools of iets sportiefs. Uiteindelijk koos ze voor iets frivools, omdat ze vanavond zin had in Ronald en hem wilde verleiden. Ze trok een zwart minirokje aan met een strak rood bloesje en pakte haar hooggehakte rode schoentjes. Ze liet haar lange, steile blonde haar loshangen en gooide het zelfverzekerd over haar schouders naar achteren.

Bij binnenkomst in de kantine zag ze Ronald aan de bar staan. Hij zag er sexy uit met zijn gespierde armen in een strak wit T-shirt. Hij stond met een clublid te praten, nam achteloos een slok uit zijn glas en lachte weer naar de man. Sonja keek naar de kuiltjes in zijn wangen en de losse krullen in zijn nek. Ze vond hem onweerstaanbaar.

De DJ draaide goede muziek en Sonja had al verschillende keren met haar hardloopclubje op de dansvloer gestaan. De DJ was een guitig ventje met lang blond haar en was gekleed in een glimmende zwarte discoblouse met een witte stropdas. Hij creëerde een uitstekende sfeer en wist de feeststemming op te stuwen.

Ronald stond nu alleen en Sonja liep met een halfvol glas wijn in haar hand naar hem toe.

“Hoi Ronald.”

“Heb je het een beetje naar je zin?”

Sonja knikte en nam een slok uit haar glas.

“Ik heb je nog niet op de dansvloer gezien. Hou je van dansen?” vroeg ze.

“Ja, maar dan moet het wel goede muziek zijn,” en hij keek Sonja uitdagend aan.

“Wat vind je dan goede muziek?”

“Dat is verschillend. Sommige disconummers vind ik leuk, maar een hardrocknummer op zijn tijd, kan ook te gek zijn.”

Ronald bestelde twee glazen wijn en gaf een glas aan Sonja. Ze pakte het aan en raakte zijn hand aan. Hij glimlachte ondeugend, ging dichterbij

staan en liet zijn vingers over haar onderarm glijden. Ze keek hem verlangend aan, nam een nipje uit haar glas en vroeg terloops: “Ik weet eigenlijk niets van je. We hebben wekelijks allerlei interessante gesprekken over de bedrijven waar we werken. Wat zou jij in het leven willen bereiken?”

Ronald kreeg kuiltjes in zijn wangen.

“Wat een filosofische vraag zeg. Ik dacht even dat je ging vragen of ik een vriendin had.”

“Ja, daar ben ik ook wel benieuwd naar.”

Ronald boog naar Sonja toe en fluisterde zachtjes: “Die is er niet. Wil jij vanavond mijn vriendin zijn?”

“Waarom alleen vanavond?”

Hij gaf geen antwoord meer op haar vraag. De DJ had een langzaam nummer opgezet en Ronald troonde Sonja mee naar de dansvloer. Hij trok haar tegen zich aan en zei zachtjes in haar oor: “Je bent toch wel alleen?”

“Ja,” zei ze zwoel en ze gaf zich aan Ronald over.

Het nummer kon voor Sonja niet lang genoeg duren. Ze rook zijn lichaamsgeur en ze voelde het stevig gespierde bovenlijf van Ronald door zijn T-shirt heen. Ze vond Ronald sexy en ze wilde het liefst de nacht met hem doorbrengen. Zijn blik, wanneer hij haar aankeek, sprak boekdelen. Of het nu voor één nacht was, maakte Sonja niet zoveel uit. Toen de laatste woorden van het nummer klonken .... “It's only words, and words are all I have, to take your heart away,” pakte Ronald haar hand en leidde hij haar in de richting van de openstaande buitendeur. Voor de kantine, in de zoele avondlucht stonden een paar mensen met een glas in de hand te praten. Op het atletiekpark was het aardedonker. Ze liep aan zijn hand mee en ze wist als geen ander wat er ging gebeuren.

Ronald leidde Sonja naar de achterzijde van de kantine. Hier was alleen het gedreun van de disco hoorbaar. De struiken prikten aan haar blote huid. Ronald duwde Sonja zachtjes tegen de achterwand van de kantine, pakte teder haar gezicht vast, drukte zijn lippen zachtjes tegen de hare en drong zijn tong naar binnen, die ze gretig naar binnen zoog. Hij maakte behendig de knoopjes van haar blouse los en ze voelde hoe hij zachtjes in haar tepels kneep. Ze raakte opgewonden, riste zijn gulp open, ging op haar hurken zitten en nam zijn stijve penis in haar mond.

Ze hoorde Ronald zuchten. Hij trok haar omhoog, duwde haar voorover en neukte Sonja als een konijn, met korte snelle schokjes.

Na afloop fluisterde hij zachtjes in haar oor: "Ik ben geil en wil meer," en begon weer in haar tepels te knijpen.

"Jouw huis of het mijne?"

"De jouwe," maar ze kon Ronald niet loslaten en kuste hem weer. Ze voelde zijn vingers weer binnendringen en Sonja zei hees: "Laten we nu gaan," en ze sloot haar ogen van genot.

Sonja maakte haar blouse vast, schoof haar rokje zedig naar beneden en liep zelfverzekerd de kantine binnen om haar tasje te pakken. Ze zwaaide haar trainingsclubje gedag.

Ze hoorde roepen: "Nu al? Het is nog veel te vroeg."

Sonja wuifde: "Ik zie jullie dinsdagavond. Doeï," en ze ging er snel vandoor. Ronald wachtte buiten, sloeg zijn arm om haar schouders en ze vertrokken naar zijn huis.

Ronald woonde in een kleine tweekamerflat op de eerste etage in Rijswijk. Bij binnenkomst leidde hij Sonja gelijk naar zijn slaapkamer. Ze lieten alles uit hun handen vallen, kleedden zich uit en binnen de kortste keren lag Sonja op haar buik. Ronald masseerde haar lichaam van haar nek tot aan haar billen, waarbij hij haar benen spreidde en haar met kleine schokjes nam.

De volgende ochtend toen Sonja wakker werd, keek ze verbaasd om zich heen. Door de spleet van de stevige oranje overgordijnen zag ze dat ze in een provisorisch bed lag, dat uit twee tegen elkaar geschoven tweepersoonsmatrassen bestond. De schuifdeuren met glas-inloodramen naar de woonkamer stonden een stukje open.

Ze hoorde Ronald in de keuken rommelen, liep naar hem toe en zag dat hij koffie zette. Hij was naakt en ze keek begeerlijk naar zijn mooie atletische lijf.

"Heb je nog een beetje geslapen?"

"Ja, ik werd net pas wakker. Kan ik douchen?"

"Natuurlijk, de tweede deur in de gang."

Hoofdstuk 2

Na een eenzame start in haar jonge jaren, had Sonja nu grip op haar levenspad. De relatie met Ronald was in de tussentijd de twee jaar al gepasseerd. Ze was toe aan een nieuwe fase in haar leven, toen ze op maandagmorgen op het prikbord een interessante vacature bij de Bank in de vestiging Rotterdam zag. Het takenpakket was een verzwaring van haar huidige pakket. Sonja overwoog de voor- en nadelen van een overplaatsing naar Rotterdam. Ze wilde haar grenzen verleggen en reageerde op de vacature.

Mevrouw van Kouwenhoven, de personeelschef was verrast toen Sonja aangaf geïnteresseerd te zijn in de vacature. Ze hadden een uitgebreid gesprek over de stap die Sonja voor ogen had. Mevrouw van Kouwenhoven beloofde bij de Rotterdamse vestiging naar de status van de procedure te informeren.

Kort daarna ontving Sonja een uitnodiging voor een sollicitatiegesprek. Het gesprek verliep soepel en het maakte haar enthousiast. De Rotterdamse mentaliteit beviel haar. Toen Sonja na het interview naar de trein liep, nam ze zich voor als ze de baan kreeg, om naar Rotterdam te verhuizen.

Er kwam goed nieuws, want ze werd aangenomen bij het filiaal Rotterdam. Mevrouw van Kouwenhoven zei dat ze het jammer vond dat Sonja uit Den Haag vertrok, maar ze was blij dat ze voor de organisatie behouden bleef.

Op een waterkoude zaterdag in januari vertrok Sonja naar Rotterdam om makelaarskantoren te bezoeken. Ze had vooraf een lijst gemaakt en de route uitgestippeld. Bij één van de makelaarskantoren zag ze een dubbel bovenhuis in de binnenstad en maakte gelijk een afspraak om de woning te bezichtigen.

De woning voldeed aan haar eisen en lag op een redelijke afstand van het kantoor in Rotterdam. Na de bezichtiging hakte Sonja de knoop gelijk door. Ze bracht een bod uit en zette haar woning in Den Haag te koop. Het moment was gekomen om Ronald te informeren. Ze had hem nog niets over haar sollicitatie en verhuisplannen verteld, want ze wilde geen inmenging van hem. Ronald kennende; hij zou het helemaal niet leuk vinden als ze in Rotterdam ging werken, laat staan wonen. Sonja

verwachtte een berg met bezwaren en irritaties, omdat ze hem buiten haar plannen en besluitvorming had gehouden, maar het tegendeel gebeurde.

Op vrijdagavond hadden ze afgesproken in een bistro in de Haagse binnenstad. Sonja was laat en Ronald zat al aan de bar. Hij lachte naar haar met een glas witte wijn in zijn hand.

“Wat kijk je bezorgd? Het is weekend,” en hij hief zijn glas omhoog.

“Ik?” vroeg Sonja.

“Ja, jij. Lust je ook een glas witte wijn?”

Ze gingen met de volle glazen aan het gereserveerde tafeltje zitten.

“Volgens mij, ga je me zo wat vertellen. Is het niet?”

Sonja schrok. Het leek of Ronald haar gedachten kon lezen.

“Ja, ik heb zeker wat te vertellen, want ik heb vandaag te horen gekregen dat ik promotie ga maken. Ik heb een baan aangeboden gekregen in onze Rotterdamse vestiging.”

“Dat is goed nieuws. Gefeliciteerd. Wat ga je daar dan doen?”

“Ik ga een aantal grote klanten in de scheepvaart beheren.”

“Dat klinkt goed. Wanneer ga je in Rotterdam starten?”

“Volgende maand. Ik moet eerst nog mijn werkzaamheden in Den Haag overdragen.”

“Nou, daar moeten we op toosten. Proost!”

Sonja vond het nog te vroeg om over haar toekomstige verhuizing te beginnen. Dat zou toch pas op zijn vroegst over een paar maanden plaatsvinden.

Op weg naar haar eerste werkdag in Rotterdam stond er buiten een koude gure wind. Ze torste zich er doorheen.

Sonja werd in Rotterdam opgevangen door een vriendelijke medewerkster van personeelszaken, die haar aan de nieuwe collega's voorstelde. Ze kwam aan het blok bij Edward te zitten. Hij zou haar inwerken en de klanten overdragen.

Vanaf het eerste moment dat ze Edward zag, was ze van hem gecharmeerd. Zijn donkere, prikkelende ogen, lange donkere lokken in zijn nek en zijn slanke figuur trokken direct haar aandacht. Zijn lenige bewegingen deden haar denken aan John Travolta in de film Saturday Night Fever. De andere vrouwelijke collega's op de afdeling leken

afgunstig omdat Sonja naast Edward mocht zitten en persoonlijk door hem werd ingewerkt.

Het werk in de Rotterdamse vestiging was uitdagend en de grote klanten waren niet gemakkelijk te bedienen. Er zaten dominante reders tussen die onredelijke eisen stelden. Door heldere communicatie en goede afspraken verliepen de zaken echter naar volle tevredenheid.

In de tussentijd had de overdracht van het appartement in Rotterdam bij de notaris plaatsgevonden en haar eigen woning in Den Haag was verkocht. Het moment was gekomen om Ronald te vertellen dat ze naar Rotterdam zou verhuizen.

“Sonja, ik vind je raar. Sinds wanneer haal je het in je hoofd om in Rotterdam een huis te kopen zonder dat ik daar iets vanaf weet?” zei Ronald pissig. “Ik had verwacht dat we samen zouden gaan wonen. Jij neemt eigengereide beslissingen zonder mij erbij te betrekken. Blijkbaar heb je al een tijd geleden besloten om te verhuizen. Ik baal hiervan,” en hij keek Sonja nijdig aan.

“Ronald, het is wat raar verlopen,” loog Sonja. “Mijn collega’s in Rotterdam attendeerden me op dit appartement, omdat een klant bij de bank de financiering niet rond kreeg. Van het een kwam het ander en voordat je het weet, is alles rond. Maar ik informeer je nu toch? Wat is het probleem?”

“Sonja, we hebben al een paar jaar een relatie en jij bent voor mij de eerste vriendin die ik echt serieus neem. Ik hou van je en wil graag met je samenwonen. Hoe zit jij erin?” en hij keek haar vragend aan.

“Ik hou ook van jou, maar waarom die haast? Misschien volgend jaar, als ik gesetteld ben in mijn nieuwe baan.”

Sonja twijfelde al langer. Ronald was een leuke vent, maar niet de man met wie ze haar verdere leven wilde delen. Alleen het juiste moment om de relatie te beëindigen had zich nog niet voorgedaan.

Ronald keek Sonja verongelijkt aan en was niet overtuigd van haar argument. “Je had toch ook bij mij kunnen intrekken? Dan heb ik je elke nacht bij me.”

Hij stond op, liep naar Sonja toe, ging achter haar staan en masseerde haar schouders. “Waarom is het zo moeilijk om vat op je te krijgen?” en

hij schoof met zijn handen haar blouse naar beneden en pakte zachtjes haar borsten. Ze sloot haar ogen en liet Ronald zijn gang gaan.

Elke laatste vrijdag van de maand was er om vier uur een borreluurtje in de vestiging Rotterdam. De trolley met chips en drankjes werd dan door de secretaresse naar binnen gereden. Het werk werd afgerond en opgeruimd.

Op een warme zomerdag, na afloop van het borreluurtje besloten de collega's naar de binnenstad te gaan om een terrasje te pakken. Het was gezellig druk op het Stadhoudersplein. De groep streek op een terras neer, vlakbij straatmuzikanten die vol overgave vrolijke meezingers speelden. De rondjes drank volgden elkaar in ras tempo op. Schalen met bitterballen kwamen voorbij en ze grabbelden er gretig naar.

Loom van de avondzon en aangeschoten van de drank grinnikte Sonja onderuitgezakt om flauwe moppen. Ze keek op haar horloge en besepte dat ze nog naar Rijswijk moest. Ze had beloofd om het weekend bij Ronald door te brengen. Het was niet van harte gegaan, maar ze had uiteindelijk ingestemd. Op dit soort momenten baalde ze dat ze haar relatie met Ronald nog niet had beëindigd.

Sonja rommelde in haar tas en pakte haar portemonnee.

“Hé, ga je nu al weg?” riepen haar collega's in koor.

“Ja, ik moet vanavond nog naar Rijswijk,” zei Sonja met een verveeld gezicht.

“Hoe ga je?”

“Met de trein en ik ga nu weg. Anders wordt het wel erg laat. Hoeveel krijgen jullie van mij?” maar ze wuifden met een gebaar dat ze op maandag zouden afrekenen.

“Zal ik je in Rijswijk afzetten?” vroeg Edward. “Ik moet toch die kant op.”

“Als het niet te veel moeite is, zou ik het wel fijn vinden,” en ze keek hem ontvankelijk aan.

Sonja nam afscheid van haar collega's. Ze liep samen met Edward naar de parkeerplaats. Hij bleek in een snelle rode auto te rijden. De stoelen stonden erg laag, waardoor Sonja het gevoel kreeg dat ze in de stoel meer lag dan zat.

“Waar moet je in Rijswijk zijn?”

Sonja noemde de straatnaam, die Edward blijkbaar niet kende.

“Dan moet je me wel even helpen. Ik weet niet waar dat is.”

Sonja loodste hem moeiteloos door de stad en hij parkeerde zijn auto bij Ronald voor de deur.

“Bedankt, want met de trein zou ik er twee keer zo lang over hebben gedaan,” en ze wilde het portier openmaken. Maar Edward boog naar Sonja toe, keek haar met zijn ondeugende donkere ogen verleidelijk aan en kuste haar langzaam op de mond. Ze opende haar mond, liet Edward toe, want ze kicke op hem. Ze voelde zijn hand behendig tussen haar benen glijden. Met een zachte beweging schoof hij haar slipje opzij en stak zijn vinger in haar vagina. Sonja sloot haar ogen van genot en kermde zachtjes: “Nee, Edward niet doen. Straks ziet Ronald ons als hij voor het raam staat.”

Ze haalde met tegenzin zijn hand weg. Edward likte aan zijn vinger en wilde hem weer inbrengen, maar Sonja zei resoluut: “Nee, stoppen.” Ze gaf hem een vluchtige kus op de mond en ze stapte gelijk uit de auto.

Met een tintelend en opgewonden gevoel in haar lijf liep ze de portiek binnen, pakte de sleutel van de woning uit het voorvak van haar weekendtas en opende de deur. In het appartement hing een rare weeïge lucht. Sonja liet haar weekendtas met een plof in de gang vallen en ze schopte haar schoenen uit. In de woonkamer zag ze een vaag lichtschijnsel door een kier van de schuifdeuren. Toen ze deuren verder openschoof zag ze dat de slaapkamer werd verlicht door een zee van brandende waxinelichtjes. Het gaf een romantisch beeld en erotisch gevoel. Tegelijkertijd was Sonja met stomheid geslagen. Tot haar volle verbazing lag Ronald op zijn rug in bed en werd hij bereden door een vrouw met lange rode haren. Sonja hoorde Ronald opgewonden kreunen.

Voordat ze er iets van kon zeggen, gebaarde de vrouw met haar wijsvinger tegen haar mond om stil te zijn. Sonja was aangeschoten van de drank en keek gebiologeerd naar de vrouw die Ronald opzwepend bereed. Haar borsten stonden strak naar voren en de lange rode haren hingen over haar schouders naar achteren. Sonja vond haar mooi rank en raakte erotisch opgewonden van het opzwepende tafereel.

Ze was door de vingers van Edward al opgewarmd en door wat ze zag, hunkerde haar lichaam naar meer. De rem was eraf. Het levende schouwspel stuwde haar lusten op.

Sonja kleedde zich uit, terwijl ze Ronald met haar ogen niet losliet. Ze ging voor hem zitten, keek de vrouw met het rode haar aan en kuste Ronald op zijn mond, die zijn ogen gelukkig opende. Zijn handen zochten haar onderlichaam. Ze ging op haar knieën zitten en schoof met haar onderlijf over zijn gezicht totdat zijn tong haar had gevonden. De vrouw met het rode haar boog voorover en kuste Sonja. Sonja had zichzelf niet meer onder controle en ging op in een seksuele uitpatting die zijn weerga niet kende.

Hoofdstuk 3

Toen Sonja de volgende ochtend wakker werd, lag de vrouw met het rode haar opgerold tegen haar aan. Ze had zich blijkbaar vergist in Ronald, want ze dacht dat zij de enige vrouw in zijn leven was. Maar ze had hem wel veel te lang aan het lijntje gehouden.

Ze brachten de ochtend samen door in bed, hadden seks, dronken koffie en aten crackers met vers fruit. Sonja was verbaasd hoe vertrouwd het aanvoelde, alsof ze elkaar al jaren kenden.

De vrouw met het rode haar heette Esmeralda en was vriendelijk. Ze schonk veel aandacht aan Sonja en kustte haar af en toe op de mond alsof ze geliefden waren. Het was vreemd, want Sonja had nog nooit seks met een vrouw gehad. Ze moest voor zichzelf toegeven dat ze het heerlijk vond en ze nam zelf ook initiatieven. Esmeralda was een knappe vrouw met mooie groene ogen en een volle mond die aantrekkelijk was om te kussen. Als ze haar lippen zachtjes tegen die van Esmeralda drukte, rook ze haar zoete, verleidelijke geur. Ronald genoot van beide vrouwen en verdeelde zijn aandacht evenredig. Sonja was verbaasd over zijn onuitputtelijke libido, want dat had ze niet achter hem gezocht.

In de namiddag vertrokken ze naar het strand en gingen zitten bij een hippe strandtent. Ze bestelden wijn en lagen ontspannen in een ligstoel onderuit. Sonja mocht Esmeralda wel en had haar gadeslagen. Ze was verrast over de gelijkenis die ze hadden. Ze waren allebei even lang, hadden dezelfde slanke bouw en lange benen. Esmeralda had lang steil rood haar met groene ogen en Sonja had lang stijl blond haar met blauwe ogen. Ze leken wel een soort tweeling, maar dan in een andere kleurcombinatie.

Maandagmorgen op kantoor moest Sonja inwendig lachen toen Edward kwam binnenlopen en achter zijn bureau ging zitten. Ze was zijn versierpoging van vrijdagavond nog niet vergeten. Ze hadden oogcontact. Edward glimlachte besmuikt, nam een slok koffie en zei: "Ik zou vandaag graag wat dossiers met je willen afstemmen. Zullen we dat vanmiddag doen? Ik denk aan de dossiers met de afwijkende financiële constructies."

“Dat is een goed idee,” zei Sonja zakelijk. “Dan kunnen we gelijk de boekingen afwikkelen.”

's Middags zat Sonja samen met Edward in de vergaderkamer, maar ze had er moeite mee. Ze durfde Edward niet recht in zijn ogen aan te kijken, omdat ze bang was dat ze haar gevoelens voor hem zou verraden. Sonja had geen controle over de situatie en daar hield ze niet van. Het dilemma duurde een uur, totdat de dossiers waren afgehandeld.

Met een warm gevoel in haar hart, bedacht Sonja dat Edward wel eens de ideale aanvulling in de driehoeksverhouding met Ronald en Esmeralda kon zijn. Ze had het plan opgevat om hem in de escapades te betrekken en ze trok de stoute schoenen aan. Ze nodigde Esmeralda en Ronald voor het komende weekend bij haar thuis uit.

De volgende ochtend op de Bank, toen de typemachines aan één stuk ratelden, vroeg ze aan Edward of hij haar advies over een dossier kon geven. Ze overhandigde hem de ordner, waarin ze een memoblaadje had gevoegd met de volgende boodschap: Heb je zin om aanstaande zaterdag met twee vrienden uit eten te gaan en bij mij thuis te borrelen? Edward sloeg het dossier open en begon serieus met zijn toelichting. Al pratend viel zijn oog op het memoblaadje, maar hij ging onverstoorbaar door met zijn verhaal. Hij keek Sonja met zijn donkere ogen ondeugend aan en zette een krul ter goedkeuring op het memoblaadje.

De dagen van de week verliepen traag en het duurde een eeuwigheid voordat het zaterdagavond was.

Rond zeven uur ging de bel en Ronald en Esmeralda stonden voor de deur. Ze begroetten elkaar hartelijk en Sonja vertelde dat ze ook een collega had uitgenodigd, die elk moment kon arriveren.

Toen Edward kort daarna aanbelde en de kamer binnenliep, zag ze aan de gulzige ogen van Esmeralda dat ze van hem gecharmeerd was.

Sonja showde trots haar nieuwe huis, maar Ronald keek haar verongelijkt aan.

“Je bent weer lekker op je eigen houtje bezig geweest. Waarom bel je me niet even? Dan had ik je met de verhuizing geholpen. Ik vind wel dat je het super hebt ingericht. Minimalistisch, maar met smaak. Je blijft een eigenheimer.”

Het commentaar van Ronald ontging Edward en Esmeralda. Die waren met meer dan normale belangstelling met elkaar in gesprek.

In de vooravond vertrokken ze naar de bistro. Precies wat Sonja verwachtte; Edward paste goed in het clubje. Aan gesprekstof was er geen gebrek, want Edward en Ronald hielden allebei van snelle auto's. Alleen Edward wilde er als een haantje in gezien worden, terwijl Ronald meer oog had voor het technisch design.

Esmeralda zat op haar praatstoel en ze vertelde over haar baan als directiesecretaresse bij een luxueus Frans cosmeticamerk. Toen ze een paar glaasjes wijn op had, kwamen de smeüige verhalen los. Hoe modellen zich lieten strikken door het management en dat er na sluitingstijd meer achter de schermen gebeurde dan het daglicht kon verdagen. Onlangs had ze een slipje onder het bureau van de directeur zien liggen.

“Daar ben jij niet vies van hè Esmeralda?” zei Ronald lachend.

Ze vertelde zonder blikken of blozen dat ze regelmatig de directeur bij extern overleg vergezelde.

“Weet je, dat is zo relaxed. Je trekt in de namiddag een sexy setje aan, stapt bij hem in de auto en geilt hem een beetje op. Na het overleg pak je een hotel en onder het genot van een paar lijntjes coke woont hij je uit. De directeur is getrouwd, wil graag neuken en als hij klaar is, gaat hij weer naar zijn gezin. Het voordeel is, dat je na een paar uur van zijn oeverloze gebral bent verlost.

De volgende ochtend zit ik weer gewoon achter mijn bureau.”

Esmeralda gooide haar lange rode haren zelfverzekerd over haar schouder: “En aan het einde van het jaar heb ik er weer een forse bonus bij.”

Na het eten liepen ze terug naar het appartement van Sonja. Ze schonk ongevraagd de glazen met Jack Daniels vol en zette de muziek hard aan. Esmeralda pakte twee zakjes coke uit haar handtas en haalde een handspiegel uit de slaapkamer van Sonja. De anderen observeerden haar onwennig, maar nadat Esmeralda het voorbeeld had gegeven, snoven ze alle drie om beurten mee.

Esmeralda kon zich niet meer beheersen en kleepte zich uit. Midden in de kamer begon ze op de opzweepende muziek erotisch te dansen, wreef wellustig over haar naakte lichaam en ging als een lapdans danseres op

de schoot van Ronald zitten. Hij zoog gulzig aan haar borsten en zijn hand schoof naar beneden. Esmeralda bereed zijn vingers op het ritme van de muziek.

Sonja keek naar Edward en ze zag zijn ogen ondeugend glanzen. Hij stond op, trok Sonja aan haar hand uit de bank en nam haar mee naar de slaapkamer. Ze ging op de rand van het bed zitten, maakte zijn broek open en pijpte Edward totdat hij met grote schokken in haar mond klaarkwam. Ze trok hem in bed en begon hem te erotisch te masseren.

Midden in de nacht maakte Esmeralda Sonja wakker en stapte bij haar in bed. Sonja rook haar zoete lucht en ze voelde de tong van Esmeralda dominant haar mond binnendringen. Maar Esmeralda maakte zich weer los en fluisterde: "Ronald wacht op je."

Sonja bleef nog even liggen, maar Esmeralda was al aan Edward begonnen, die onwennig met zijn ogen knipperde, omdat hij in een diepe slaap lag.

Sonja liep naar Ronald in de andere slaapkamer.

"Waar was je lieverd? Ik heb je gemist."

Sonja gaf hem een kus, voelde zijn erectie, ging op hem zitten en bereed hem in een straf tempo klaar.

Maandagmorgen op kantoor viel niet mee, omdat Sonja bang was dat de vrouwelijke collega's haar gevoelens voor Edward op haar gezicht konden aflezen. Ze ontweek zijn oogcontact zoveel mogelijk. In de middag overhandigde hij haar een dossier. Er zat een memoblaadje in. "Zaterdag en zondag waren top! Heb je zin om vanavond bij me te eten?" Hier had Sonja wel oren naar, want de uitspattingen van het afgelopen weekend zaten nog vers in haar geheugen. Ze gaf de ordner aan Edward terug en zei bloedserius: "Addendum twee is akkoord."

"Prima, dan zal ik opvolging aan het proces geven."

Edward draaide zich om en ging verder met het uittypen van de weekstaat.

In de vooravond nam Sonja de tram naar huis, kleepte zich om en stak een fles wijn in haar tas, maar ook gelijk schone kleding en make-up. Ze ging ervan uit dat ze vannacht niet thuis zou slapen.

Edward stond al te grijnzen, toen ze de trap opliep.

“Hè, nu kan ik eindelijk van alles tegen je zeggen, zonder dat die roddeltantes op de afdeling meeluisteren.

“Je hoeft je geen zorgen maken hoor, want de roddeltantes weten niet beter dat ik een vriend heb,” zei Sonja nonchalant.

“Dat kan wel zijn, maar jij weet net zo goed als ik, dat er verschillende collega’s in Rotterdam wonen. Vroeg op laat komen we er één tegen. Voor je het weet, doen de meest wilde verhalen de ronde en dat kunnen we niet gebruiken. Ik moet er niet aan denken dat één van ons wordt overgeplaatst vanwege een intieme relatie. Het voordeel is wel wanneer Ronald en Esmeralda erbij zijn, ze misschien denken dat Esmeralda bij mij hoort.”

“Als we in het afgelopen weekend door collega’s waren gezien, had ik dat maandagmorgen als eerste gehoord,” zei Sonja en zette haar tas naast de bank.

Edward liep naar haar toe en kuste haar teder.

“Ik kan je bijna niet meer loslaten. Ik ben gek op je. Je loopt op kantoor in dat strenge donkerblauwe mantelpakje rond. Je mooie lange blonde haren in een knot. Maar ik geil op je hoge hakken met die hagelwitte blouse, die ik graag meteen zou willen openmaken om aan je puntige borsten te zuigen. Had je dat zwarte doorzichtige slipje vandaag aan? Ik moest er steeds aan denken.”

Sonja pruilde haar lippen, “als je vanmorgen je pen op de grond had laten vallen en onder het bureau had gekeken, had ik mijn benen gespreid. Tja...”

“Je bent onverzadigbaar!” zei Edward en trok Sonja weer lustig tegen zich aan.

Sonja complimenteerde Edward met de inrichting van zijn woning. Ze keek om zich heen en zag een hagelwitte ruimte met alleen zwarte meubelen en rode accenten. De zwarte kunststof eetkamertafel was gedekt met witte placemats en zwarte borden. Edward verbaasde haar, omdat ze hem als een “snelle jongen” had geclassificeerd, maar zich nu als een kunstzinnig type profileerde. Ze opende haar tas, pakte de fles wijn en zette deze op de tafel.

“Dat had je niet hoeven doen. Ik heb wijn gehaald, maar deze ziet er wel lekker uit. Zal ik hem openmaken en een glas inschenken?”

Edward pakte de opener, maakte de fles open en schonk de glazen in.

“Het eten is zo klaar. Heb je een bepaalde voorkeur voor muziek?”

Edward liep naar de muur, drukte op een egaal zwart paneel, dat geruisloos opende. Hij zette rustige achtergrondmuziek op. Na een paar nipjes van zijn glas wijn liep Edward naar de keuken en kwam niet veel later terug met een schaal verse pasta en een salade.

“Ik ben geen keukenprins, maar vond het wel leuk om voor je te koken.”

Sonja was verrast. Dat had ze niet van Edward verwacht, ging aan tafel zitten en liet het eten goed smaken. Tijdens het eten keek Edward Sonja serieus aan.

“Hoe zit dat nu? Ik dacht dat Ronald jouw vriend was en dat je voor mij Esmeralda had geregeld. Ik moet eerlijk bekennen dat ik even van de wijs was toen Esmeralda naakt op Ronald ging zitten. Temeer omdat ze 's nachts bij mij in bed kroop en jij blijkbaar bij Ronald lag. Ik vond Esmeralda top. Het bizarre, maar ook verwarrende is dat jullie zo op elkaar lijken. Is Esmeralda familie van je?”

Sonja glimlachte innemend: “Het is ook verwarrend, maar we zijn geen familie. Ik heb Esmeralda vorige week leren kennen. Ronald was mijn vriend, maar sinds vorige week deel ik hem met Esmeralda. Zoals je hebt gehoord ben ik nogal eigenwijs en neem ik graag mijn eigen beslissingen. Ronald wil met me samenwonen, maar hier ben ik nog niet aan toe. Nu is hij een relatie met Esmeralda aangegaan en heeft hij mij hierin betrokken. Ik mag haar wel, want ze is eerlijk en oprecht.”

Sonja keek verliefd naar Edward: “Vanaf de eerste seconde, toen ik bij je aan het blok werd geplaatst vond ik je aantrekkelijk.”

Ze waren even stil, alsof de woorden van Sonja op Edward inwerkten.

“Je hebt me verrast,” zei Edward. “Dit heb ik nog niet eerder meegemaakt. Ik moet wel zeggen, dat het me uitstekend is bevallen. Zouden Ronald en Esmeralda openstaan voor een vervolg?”

“Ik zal Ronald morgenavond na afloop van de atletiektraining peilen.” Na het eten lagen ze behaaglijk op de bank tegen elkaar aan en keken ze naar de televisie. Edward trok Sonja naar zich toe en kustte haar. Ze voelde zijn handen over haar lichaam glijden en niet veel later lagen ze in elkaar verstrengeld.

Dinsdagavond op de atletiektraining kwam Ronald direct naar Sonja toe.

“Fijn je te zien. Heb je zin om na de training met me mee naar huis te gaan?”

Sonja stemde in.

De training viel zwaar, omdat Sonja moe was. Ze had de afgelopen nacht bij Edward niet veel geslapen.

Toen ze bij Ronald thuis arriveerden keek hij Sonja bezorgd aan.

“Sonja, ik heb een geweldig weekend gehad, maar ik ben het spoor bijster. In hoeverre hebben wij nog iets samen? Esmeralda is een fijne meid en Edward een prima gozer, maar is er nog wel een toekomst voor ons? Als we samen verder willen, moeten we een keuze maken. Ik weet dat je graag alles zelf wilt beslissen, het liefst zonder inmenging van anderen. Ik kan hiermee leven. Maar wil je eigenlijk wel met mij samenwonen?”

Sonja keek Ronald aan, maar ze had niet het lef om hem ter plekke te vertellen dat ze van hem af wilde.

“Het rare is, ik hou van je, ik kan niet zonder je, maar nadat ik in jouw bed door Esmeralda ben bemind, ben ik tot de conclusie gekomen dat ik niet meer zonder haar kan. We zijn een soort klonen van elkaar. Ik zit in een verwarrende periode van mijn leven en moet hier eerst zelf helderheid in krijgen,” zei Sonja vertwijfeld.

“Misschien moeten we het samenwonen nog even uitstellen. Komt Esmeralda vanavond nog langs?”

“Nee, ze had deze week een volle agenda. Je blijft toch wel vannacht,” vroeg Ronald hoopvol. “Ik wil je vannacht niet met anderen delen.”

Ondanks dat Ronald zijn bedenkingen had, organiseerde hij de volgende happening met Esmeralda en Edward. Na deze happening volgden er nog veel meer. Tijdens de kerstdagen huurden ze met z'n vieren een huisje in Drenthe. Het waren onbezorgde dagen en nachten. Overdag maakten ze uitstapjes en 's nachts schoven ze de bedden op de entresol tegen elkaar en sliepen met z'n vieren. Er was geen jaloezie, wie met wie seks had.

Uitgaven **Iris Pinson**

2014

Als je alleen...

Erotisch relatiedrama

Print ISBN 9789082192902

E-book ISBN 9789082192919

2014

California Dreaming

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192926

E-book ISBN 9789082192933

2015

Dr. Norton

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192940

E-book ISBN 9789082192957

2017

Donkertest

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192964

E-book ISBN 9789082192971

2021

Talent Hunter

Carrière, erotiek en tragiek

Print ISBN 9789082192988

E-book ISBN 9789082192995

Wordpress <http://irispinson.wordpress.com>

Facebook <http://www.facebook.com/Iris.Pinson.nl>

Linkedin <http://nl.linkedin.com/pub/iris-pinson/4b/701/61>

Twitter <https://twitter.com/irispinson10>